

Er Vesten i stand til at lære? Hvad Afghanistan behøver nu, af Helga Zepp-LaRouche

5. september (EIRNS) – NATO's katastrofale fadæse i Afghanistan, og dermed de sidste 20 års interventionspolitik, kunne næppe være mere dramatisk. Ikke blot det, at krigen blev tabt; det er paradigmatisk for hele spektret af det vestlige, liberale systems fejlantagelser. Det fortjener derfor bifald, når Præsident Biden bekendtgør, at tilbagetrækningen fra Afghanistan markerer afslutningen på hele den æra, hvor amerikansk militærmagt brugtes med det formål at »omskabe« andre lande. Men hvis denne omlægning blot betyder, at man ikke længere vil beskæftige sig med de »endeløse krige« i sekundære områder, for at sætte alle kræfter ind mod de »nye udfordringer«, nemlig konfrontationen med Kina og Rusland, så ville lektionen fra denne skammelige misere ikke være lært, men blot være skridt på vejen til en endnu mere endegyldig katastrofe. Såret er dog stadig friskt, chokket fra nederlaget ryster endnu hele den vestlige verden, så muligheden for en fuldstændig ny tilgang eksisterer.

Et projekt fra Brown University om undersøgelse af de amerikanske kriges omkostninger siden 11. september 2001, som nu får 20-årsjubilæum, har udregnet, at de samlede omkostninger for militæroperationerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Somalia, Pakistan osv., har kostet 8 billioner dollars og at mindst en million mennesker har mistet livet. Deraf gik 2,3 billioner dollars til Afghanistan-krigen, 2,1 billioner til krigszonen Syrien/Irak, 355

milliarder til militære operationer i Libyen, Somalia osv., 1,1 milliarder til programmer for Homeland Security og 2,2 milliarder til den tilhørende understøttelse af amerikanske krigsveteraner, som gjorde tjeneste i disse krige, hvoraf et stort antal af dem lider under fysiske og psykiske mén. Mindst 15.000 amerikanske soldater og omkring lige så mange internationale NATO-tropper blev dræbt. Omkring 70 millioner mennesker er flygtninge pga. disse krige. Hundredetusinde soldater var udsendt, et ukendt antal af civilister mistede livet, en stor del af tropperne var hovedsageligt beskæftiget med at beskytte sig selv i fjendtlige omgivelser, hvis mennesker og kultur de forstod lige så lidt for 20 år siden, som de gør det nu, hvilket senest blev erkendt efter 2019, hvor Afghanistan-papirerne blev offentliggjort.

Den humanitære situation i Afghanistan er forfærdende. Ligesom direktøren for Verdens Fødevarerprogram (WFP), David Beasley, som besøgte Afghanistan i den sidste uge af august måned, bekendtgjorde, sulter 18 millioner afghanere – mere end halvdelen af befolkningen – og fire millioner trues i den kommende vinter med døden, uden massiv hjælp. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) frygter en medicinsk katastrofe, i lyset af et nærmest ikke-eksisterende sundhedssystem til COVID-pandemien, og at kun én million mennesker indtil nu er blevet vaccineret. Kan folk i Vesten blot tilnærmelsesvis forestille sig, hvilken lidelse den afghanske befolkning har måttet gå igennem i de sidste 40 års krig indtil det nuværende øjeblik – og stadigvæk må gå igennem nu?

I lyset af denne tragedie, som næsten overstiger ens forestillingsevne, er det derfor absurd, og bevidst vildledende, at man i konteksten af »endeløse krige« stadig taler om »Nation Building«. Hvad blev der opbygget, når halvdelen af befolkningen sulter? Hvis USA og de andre NATO-medlemmer blot havde brugt fem procent

af deres militæruddgifter til at investere i den egentlige opbygning af Afghanistan, ville det aldrig være kommet til denne forfærdelige katastrofe.

Indtil videre er det ikke tydeligt, om en reel genovervejelse finder sted i USA og Europa. For dette ville ikke blot betyde, at man er villig til at »tale med Taliban«, men at man korrigerer hele præmissen for de sidste 20 års politik. Hvis Biden ærligt mener, at hele æraen med interventionskrige bør afsluttes, så må de amerikanske tropper endelig efterleve afstemningen i det irakiske parlament, som allerede forlangte deres tilbagetrækning i januar 2020. Så må de morderiske sanktioner fra USA's Caesar-lovgivning mod Syrien afsluttes, som indtil nu har bidraget til, at over 90 procent af befolkningen har en levestandard, der ligger under fattigdomsgrænsen, og, i en tid med pandemi, burde alle sanktioner mod lande, der er uden FN-mandat, stoppes, fordi de kun rammer de fattigste dele af befolkningen og ofte dræber dem.

Hvad USA og de europæiske nationer må gøre nu, hvis de nogensinde igen ønsker at have troværdighed, hvad angår »værdier« og »menneskerettigheder«, er at tilbyde den afghanske regering, som nu er i gang med at blive dannet, reel støtte, derigennem at de f.eks. opbygger et moderne sundhedsvæsen. En af de ting, som i øjeblikket er tiltrængt, er et helt system af moderne udrustede sygehuse, sammen med et system til uddannelse af læger, medicinsk fagpersonale og et træningsprogram for unge mennesker, som kunne hjælpe med at gøre befolkningen bekendt med de nødvendige hygiejnetiltag i en pandemi, også i landområderne. Et sådant system kunne, gennem samarbejde med medicinske centre, forbindes med USA og Europa, ligesom dette allerede sker, på selektiv basis, i andre udviklingslande.

I lyset af hungersnøden ville et omfattende tilbud til understøttelse af landbruget være påtrængt, udover

luftbroen, som David Beasley fra WFP opretter fra Pakistan, og som kan bringe fødevarer til Afghanistan. Hvis det skal forhindres, at landmændene af ren og skær nød igen begynder at dyrke opium, så må udviklingen af landbruget, som en integreret del af en generel, økonomisk genopbygning, finde sted. Den tidligere chef for FN's program for narkotikakontrol (UNDCP), Pino Arlacchi, har, gennem aftalen fra 2000 med Taliban, demonstreret, at afskaffelsen af narkotikaproduktion er mulig og i overensstemmelse med Talibans religiøse overbevisning.

Forudsat at Afghanistans suverænitet og den nye regering bliver respekteret fuldt ud og med garantier for, at en sådan hjælp til opbygningen af landbruget ikke vil blive sammenblandet med en politisk dagsorden, kunne forskellige pilotprojekter påbegyndes efter modellen fra Jawaharlal Nehrus Grønne Revolution i de regioner, som er villige til dette. I USA og Europa findes der engagerede unge og ældre landmænd, som gerne ville hjælpe med til at bidrage til en sådan fredsmission, således at landbrugsproduktionen i Afghanistan bliver forbedret og hungersnøden kan overvindes permanent. I lyset af de tilbagevendende tørker må sådanne programmer naturligvis gå hånd i hånd med vandprojekter og et generelt vandforsyningssystem.

I første ombæring må det handle om at hjælpe den afghanske befolkning i en gigantisk nødsituation, som de ikke selv har forårsaget, og dette er kun muligt, når et tillidsgrundlag skabes med den nye regering, uanset alle ideologiske forbehold. Komitéen for modsætningernes Sammenfald foreslår derfor, at USA og de europæiske regeringer udpeger den person, som tidligere har bevist, at en sådan politik kan fungere, til koordineringen af et sådant hjælpeprogram – nemlig Pino Arlacchi. Det ville være en garanti for, at Afghanistans suverænitet respekteres og at det under ingen omstændigheder forsøges påtvunget den vestlige standard, da han allerede

tidligere har vundet Talibans tillid.

En sådan ny politisk definition for Afghanistan betyder naturligvis også en fuldstændig afvisning af at tænke i geopolitiske kategorier, en frasigelse af forestillingen om politik som et nulsumsspil, hvor Kinas og Asiens opgang automatisk opfattes som Vestens nedgang. Den nye regeringschef, Abdul Ghani Baradar, har med sit besøg hos den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, signaliseret, at hans regering tilstræber et samarbejde med Kina og Afghanistans integrering i Den Nye Silkevej. Den russiske ambassadør i Afghanistan, Zamir Kabulow, har foreslået en international konference for landets økonomiske opbygning, hvor det skal diskuteres, hvilket projekter der må have absolut prioritet for at overvinde nødsituationen.

Hvis den vestlige verden har lært noget som helst fra årtusinde-nederlaget i Afghanistan, så må den ikke blot fordomsfrit samarbejde med Rusland, Kina og de centralasiatiske nabolande, Pakistan, Iran og Indien i Afghanistans opbygning, men også med hele Sydvestasien. Det er ikke sloganet: »afslut de endeløse krige«, der er idiotisk og som fik Tony Blair til at hidse sig op, men derimod Blairs fremsatte politik for koloniale interventionskrige. De var ikke blot tåbelige, men kriminelle og morderiske, og har ødelagt livet for millioner af mennesker eller bragt dem ubeskrivelige lidelser, og deres arkitekter må stå til regnskab for dem.

Men når cyklussen af vold og hævn skal overvindes, så må en ny politik på dagsordenen: Det nye navn for fred er udvikling, som Pave Paul VI udtrykte dette. Afghanistan er stedet, hvor USA og Kina kan påbegynde en form for samarbejde, som kan repræsentere et babyskridt i retning af et strategisk samarbejde, hvor menneskehedens fælles mål rykkes i forgrunden, og deres virkeliggørelse i sidste ende repræsenterer den eneste måde, hvorpå menneskeheden endelig kan forhindres at ende i en atomkrig.

Annegret Kramp-Karrenbauer virker i hvert fald til intet at have lært af det »hårde nederlag«, når det eneste, der falder hende ind, er en opfordring til »større militær selvstændighed for EU«. »Manglen på egne evner«, som hun taler om, relaterer ikke kun til den manglende europæiske modstand mod den amerikanske ledede tilbagetrækning fra Afghanistan.

Hvis den vestlige verdens selvskabte nedgang skal stoppes, behøver vi en ærlig analyse af, hvorfor den neokoloniale, liberale samfundsmodel har slået fejl, og vi behøver frem for alt en renæssance af den humanistiske og klassiske kultur. Vores holdning i forhold til opbygningen af Afghanistan er testen, der viser, om vi er i stand til dette.

– fra Neue Solidarität

Den 'store løgn' kan forårsage atomkrig

Den 26. maj (EIRNS) – Amerikanerne (og verden) husker godt G.W. Bush-administrationens 'store løgn', da Bush og hans kontrollør, Tony Blair, bryggede den store løgn om masseødelæggelsesvåben i Irak, og slap en række folkemorderiske regimeskifte-krige løs, der ødelagde Mellemøsten og drev millioner af flygtninge til Europa og andre steder. Præsident Donald Trump identificerede korrekt denne løgn som årsagen til Amerikas værste fejltagelse i moderne historie, måske i hele dens historie. EIR afslørede denne særlige løgn på det tidspunkt det skete, og behøvede ikke de empiriske beviser, der fremkom efter invasionen. Se "The 'Ignoble Liars' Behind Bush's Deadly Iraq War," April 18, 2003 ('De uværdige løgnere bag Bush' dødelige Irak-krig')

Den næste 'store løgn', også udspringende fra britisk efterretningstjeneste, er nu også blevet afsløret – den med 'Rusland-Trump's aftalte spil' og 'det russiske hack af Demokraternes computere'. Frigivelsen af kongreshøringerne vedrørende 'Russiagate' har bevist hvad EIR demonstrerede fra begyndelsen – der var intet aftalt spil, og der var intet russisk hack. Mange af de ansvarlige står nu næsten helt sikkert over for kriminelle anklager for deres forræderiske samarbejde med MI6 og GCHQ i et kupforsøg mod USA. Atter engang, ved hjælp af kompetent efterretningsanalyse vidste læsere af EIR dette længe før 'den rygende pistol' viste sig. Se "Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him," Sept. 27, 2017 (Robert Mueller er en amoralsk juridisk snigmorder: Han vil udføre sit job, hvis I tillader det).

Så nu har vi så 'den store løgn' nummer tre – fra nøjagtigt den samme bande løgnere og forrædere – med en smule variation: "Kina forårsagede pandemien, Kina sendte smittede mennesker rundt i verden for at ødelægge økonomier og dræbe mennesker, Kina vil tage verden fra os"! De samme britiske kilder, pligtskyldigst bakket op af den amerikanske presse, den amerikanske kongres og krigshøgene inden for Trump-administrationen, kræver, at præsidenten falder til patten eller står over for en "vred befolkning", der vil stemme ham ud af embedet – hvilket i sig selv er endnu en løgn. Igen advarede EIR nationen: Se "End the McCarthyite Witch Hunt against China and President Trump," November 2019 ('Stop den McCarthy-agtige heksejagt på Kina og præsident Trump')

Niveauet for informationskrigsførelse i Chinagate er feberagtig. Det er blot nødvendigt for befolkningen at tage fat på den kendsgerning, at en krig med Kina, eller endog bare en "afkobling" fra Kina, ikke vil løse noget. LaRouchePAC har nu offentliggjort en rapport "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs," ('LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske

økonomi: Verden har brug for 1.5 milliard nye produktive arbejdspladser'), som giver en reel løsning, én der begrebsmæssigt blev præsenteret af Lyndon LaRouche gentagne gange i løbet af de sidste 50 år, men som ikke længere kan udsættes. Vilkår som under en mørk tidsalder er allerede ved at feje hen over Sydamerika, Afrika og endda dele af USA og Europa. En kamp med et usynligt virus og det lige så dødbringende spekulative virus, der spreder sig fra de tåbelige bestræbelser på at dække over det fallerede vestlige finanssystem, kræver den samme form for samarbejde, som blev organiseret af Franklin Roosevelt for 80 år siden for at besejre fascismen. Samarbejde mellem Rusland, Kina og USA var afgørende for at vinde den krig, lige som det er for at vinde slaget med COVID-19 og det økonomiske sammenbrud.

Hvad LaRouchePAC-rapporten gør klart er, at der ikke vil komme nogen økonomisk genopretning i USA, med mindre verden bringes ud af britisk imperialistisk dominans – dvs. der må skabes 1,5 milliarder arbejdspladser over hele verden for endelig at opbygge de tidligere koloniale lande til moderne industrilande.

Ikke flere løgne. Udbred LaRouchePAC-rapporten overalt og afslør og bekæmp krigspartiet, så præsidenten kan vende tilbage til sin oprindelige hensigt om at være venner med Rusland og Kina og fuldende et nyt paradigme for menneskeheden.

w

Det forenede Kongeriges

statsanklager forsøger at blokere for domfældelse mod Blair for krigsforbrydelser

17. april, 2017 – Den kendsgerning, at »aggressionskrig« ikke er en forbrydelse under britisk lov, samt risikoen for afsløring af »Statshemmeligheder«, bruges i et forsøg på at beskytte tidligere premierminister Tony Blair, Jack Straw og Lord Goldsmith mod retsforfølgelse for krigsforbrydelser i Irakkrigen i 2003, i en sag, der er anlagt mod disse krigsforbrydere af ofre for Irakkrigen, rapporterede *The Guardian* i går.

Baseret på Chilcot-kommissionens fældende rapport i juli 2016, står Blair nu over for nye, private sagsanlæg for Irakkrigen, der søger at få Blair dømt for den forbrydelse at lyve om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, og for at lancere en aggressionskrig.

Sagen er blevet afvist med den afgørelse, at Blair er immun over for retsforfølgelse, med det formål at beskytte statshemmeligheder.

Men denne afgørelse bliver nu anket. Nu går Dronningens advokat (Storbritanniens statsanklager) Jeremy Wright ind i sagen, hvor han fremfører, at ikke alene må Blair gives immunitet, men at, til trods for, at aggressionskrige er en forbrydelse under Folkeretten, så er de lovlige under britisk lov!

En moderne demonstration af Friedrich Schillers »Ibykus-princip« har imidlertid leveret visse afgørende beviser: I sit memo fra 2003 om lovligheden af Irakkrigen syntes daværende statsanklager Lord Goldsmith at give medhold til hovedpointen

hos dem, der søger hans (og Blairs) retsforfølgelse: Goldsmith skrev, »Aggression er en forbrydelse under den sædvanlige Folkeret, der automatisk danner en del af den nationale lov«.

Advokat for sagsøgerne Imran Khan sagde til *The Guardian* den 16. april, at min klient »er forvirret over, hvordan det kan være, at, på trods af Chilcot-rapporten, der gør det ganske klart, at krigen var ulovlig, gøres der nu forsøg på at forhindre, at de ansvarlige stilles for en domstol, for slet ikke at tale om, at de bliver retsforfulgt for, hvad de har gjort. Alle, inklusive statsanklageren [Goldsmith], bør hilse dette sagsanlæg velkomment. Det er en mulighed for mange millioner mennesker for at få juridisk retfærdighed for noget, der forårsagede umålelige skader, ikke alene for det irakiske folk, men for alle dem, der blev berørt af disse begivenheder i hele verden«.

Foto: Jeremy Wright, UK's statsanklager.

Filippinernes præsident angriber UK og USA for terrorisme

9. juli 2016 – Briternes (og især Tonys Blairs) ansvar for krigene i Mellemøsten og Nordafrika og spredningen af terrorisme står afsløret, efter udstedelsen i London af Chilcot-rapporten om Irakkrigen.

I fredags angreb den nye filippinske præsident, Rodrigo Duterte, i sine bemærkninger til en muslimsk organisation, UK og USA for at sprede terrorisme, bemærkninger, der var slående i deres virkning og originalitet.

Associated Press havde hovedtitlen, »Filippinsk præsident beskylder USA og UK for volden i Mellemøsten«. Nyhedstjenesten rapporterede,

»Den nye, filippinske præsident har givet amerikansk intervention skylden for de blodige konflikter i Irak og andre lande i Mellemøsten ... Præsident Rodrigo Duterte fremførte i en tale i fredags, at USA's politik var skyld i terrorangreb på egen jord og sagde, 'Det er ikke Mellemøsten, der eksporterer terrorisme til Amerika; Amerika importerede terrorisme.'«

GAM Nyhedstjeneste i Filippinerne rapporterede, at Duterte sagde,

»De tiltvang sig adgang til Irak og dræbte Saddam. Se på Irak nu. Se, hvad der skete med Libyen. Se, hvad der skete med Syrien.«

Men en klar reference til Chilcot-rapporten sagde han, at

»Efter en gennemgribende, næsten 10 år lang undersøgelse, viser det sig, at der ikke var noget juridisk grundlag for at erklære krig mod Irak ... det er sådan en unødvendig krig.«

Duterte satte også krisen i Mellemøsten i forbindelse med volden i Mindanao. Duterte og hans forsvarsminister har i øvrigt lovet, at de filippinske bevæbnede styrker aggressivt er gået efter Abu Sayyaf-terrorstyrker, der er »knyttet til ISIS«, i Filippinernes sydlige øer. Det filippinske militær bekræftede torsdag, at mindst ni medlemmer af den Daesh-tilknyttede terroristgruppe blev dræbt og tretten såret af hæren på Solu, mens en soldat blev dræbt.

Foto: Rodrigo Duterte, foto fra juni 2016.

For krig og terrorisme: Erinyerne har først lige taget fat i Blair

9. juli 2016 (Leder) – Angrebet på dem, der, med Tony Blair i spidsen, brugte angrebene 11. september (2001) til at føre illegale aggressionskrige og slippe international terrorisme løs, optrappes.

På en dag, hvor den nye filippinske præsident udfordrede Blair og USA som værende kilderne til terrorismen, og hvor medlemmer af den amerikanske Kongres opfordrede til en mobilisering for at fremtvinge offentliggørelsen af beviserne mod saudierne og briterne, står Blair ligeledes over for voksende sagsanlæg fra britiske militærfamilier og udsigten til retsforfølgelse.

Avisen *London Telegraph* rapporterede, at den af juridiske kilder havde fået at vide, at Chilcot-kommissionens rapport gav grundlag for juridiske søgsmål om skadeserstatninger mod Blair, anlagt af sårede veteraner fra Irak og af familier til soldater, der døde dér. Den sagde, at foreløbig 29 familier til døde soldater har bedt advokatfirmaet McCue & Partners om at lægge sag an mod Blair »for hver en penny«, og mange andre forventes at følge trop. Firmaet forventer at føre en civil retssag for »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, der viser, at Blair havde

»handlet ud over sine magtbeføjelser, og at skade herved er blevet forårsaget, og at denne skade kunne have været forudsagt.«

Myndighedsmisbrug under udførelse af offentligt hverv giver potentielt mulighed for ubegrænsede skadeserstatninger.

Telegraph fremfører, at Sir John Chilcots undersøgelse fandt, at

»Hr. Blair burde have set de problemer, der resulterede af invasionen i 2003, og kom til at indikere, således også for ham, at denne militæraktion var illegal.«

Den bemærker også, at Blair

»har skabt sig en formue, anslået til 60 millioner pund ... Reg Keys, hvis søn Tom var én af seks soldater i det Kongelige Militærpoliti, der blev dræbt ved Major al-Kabir i 2003, sagde: »Tony Blair har tjent en masse penge på et offentligt hverv, som jeg mener, han misbrugte.«

»Roger Bacon, hvis søn Matt Bacon, en major i Efterretningskorpset, blev dræbt af en vejsidebombe i 2005, sagde: 'Sagsanlægget for myndighedsmisbrug i offentligt hverv giver os mulighed for at sagsøge ham for ubegrænsede skadeserstatninger. Jeg ønsker, at disse midler indsættes på en fond for genopbygning af Irak. Det ville hjælpe med at kompensere for det, det skete dér.«

BBC offentliggjorde uafhængigt en juridisk ekspertanalyse af spørgsmålet, »Kunne Blair stå over for juridisk sagsanlæg over Irakkrigen?« BBC's juridiske korrespondent Clive Coleman rapporterer, at »aggressionskrig«, den alvorligste krigsforbrydelse, ville være den mest indlysende kriminelle anklage mod Blair. Men, siger Coleman, 1998-Romtraktatens skabelse af den Internationale Forbryderdomstol fjernede retsforfølgelse af aggressionskrige fra nationer, men udskød en aftale om, at den Internationale Forbryderdomstol skulle gøre det, til i hvert fald 2017!

Det er derfor mere sandsynligt, mener Coleman, at Blair i fremtiden kommer til at stå over for retsforfølgelse for »forseelser i offentligt hverv«, for hvilken Chilcot-kommissionen leverer grundlaget. Anklagen om kriminelle handlinger er alvorlig og har en indlysende lighed med »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, for hvilken anklage familierne har til hensigt at sagsøge ham »for hver en penny«.

Tyskland: Der Spiegel interviewer general Mike Flynn, tidl. chef for DIA

29. november 2015 – Det tyske magasin *Der Spiegel* interviewede den amerikanske generalløjtnant Mike Flynn (pensioneret) i dag, den tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), der blev fyret af Obama, og som derefter offentligt anklagede Obama for med overlæg at forfølge en politik, der skabte og udbredte IS. *Der Spiegel* er ikke Al-Jazeera America, hvor Flynn tidligere fremkom med disse anklager, påpegede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det er flagskibet inden for det tyske establishments medieverden, og en grundpille i det europæiske establishment.

Det faktum, at *Spiegel* har interviewet Flynn på dette tidspunkt, siger en masse om de forandringer, der er sket i Europa, siden massakrerne i Paris og Tyrkiets efterfølgende nedskydning af et russisk militærfly og mordet på dets kaptajn. Hvor står Europa? Ser de hen mod en koalition med Obama, der ikke kan opretholdes? Vil de skifte standpunkt i retning af at alliere sig med Rusland i Syrien?

Fr. Zepp-LaRouche mente, at den vigtigste del af interviewet var den ordveksling, hvor interviewer fra *Spiegel* sagde, »Der ville ikke være noget IS, hvis ikke amerikanerne havde invaderet Bagdad i 2003, Fortryder De ... «

Flynn: ... ja, absolut...

Spiegel: ... Irakkrigen?

Flynn: Det var en kolossal fejltagelse.

<http://www.spiegel.de/international/world/former-us-intelligence-chief-discusses-development-of-is-a-1065131.html>

Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs tale på demonstrationen mod lukning af Irak-kommissionen, 8. august 2015

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen ... , og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang ... op til Første Verdenskrig. ... eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men

HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Den 8. august 2015 holdtes en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod lukningen af Irak- og Afghanistan-kommissionen. Begivenhed var arrangeret af: De Visionære – Debatgruppen For Alle. Der var en række talere, bl. a. Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, musikere, og ca. 1-2.000 demonstranter.

Du kan høre Tom Gillesbergs tale nedenfor eller [klik her](#).

Tom Gillesberg: Jeg synes, at dette er et fantastisk initiativ, fordi netop nu, så opfører de fleste sig som søvngængere. De går rundt og gør mere eller mindre det samme, som de plejer, uden at se, at verden netop nu er på vej i krig, er i krig, men også er på vej ind i en atomkrig, hvis ikke vi gør noget. Der er mange løgne, der er blevet afsløret her i dag. Man snakker om løgner, som man i 2001 brugte, fra Anders Fogh Rasmussens side, fra Tony Blairs side, Bush og andre, til at føre Danmark, Storbritannien, USA ind i en illegitim krig; men problemet er, at fordi de løgne aldrig blev stoppet – altså igen: efter Anden Verdenskrig, så havde man en Nürnberg Tribunal. Så sagde man, at de, der er ansvarlige for krigen, skal stilles til ansvar, så vi undgår, at det her sker igen. Fordi det ikke er sket over for Anders Fogh Rasmussen, Tony Blair, Bush og mange andre, så er den krigspolitik, som Danmark blev en integreret del af i 2001, fortsat. Den er fortsat, ikke bare igennem, at vi sendte F 16-

fly til Libyen for at føre krig dér, officielt for at sprede demokrati, folk skal ha' det godt; det ved alle, ikke skete. Men det er samtidig også en del af en krigs- og konfrontationspolitik, som ikke slutter i Irak eller i Libyen og for den sags skyld i Syrien, men som sit direkte mål har at få en direkte konfrontation med Rusland, med Kina; og det indebærer altså også storkrig, og det indebærer også atomkrig, hvis den politik får lov til at fortsætte.

Det er derfor, det her er vigtigt. Det her drejer sig ikke om fortiden; det drejer sig om fremtiden, og det drejer sig også om den helt umiddelbare fremtid. Netop nu er USA i gang med at producere 500 nye, taktiske atomvåben, de såkaldte B-61-12, som er specielle, fordi det er målsøgende atombomber. Det er atombomber, som man kan sætte på F35 Joint Strikefighter fly, nogen af dem, som Danmark skal have, og så kan man bruge dem til, med en stealth-teknik, at gå ind under radarerne og sende dem mod mål, bl.a. i Rusland.

Man arbejder altså allerede nu i USA's politik, og i den politik, Danmark er en del af, med muligheden for at føre atomkrig og kunne vinde en atomkrig. Og hvis vi ikke får stoppet den politik, så får vi atomkrig, og så får vi en atomkrig, der kommer til at lægge menneskeheden i ruiner, og kommer til at lægge Jorden øde.

Det er derfor, det her er så vigtigt, for hvis man havde taget et opgør med løgnene tidligere, hvis Anders Fogh Rasmussen og alle de andre, som løj for at få krig, hvis man havde stillet dem til ansvar, så havde vi stoppet den her proces. Og hvis vi vil undgå atomkrig, så skal vi nu til at sige sandheden, så skal vi nu sørge for, at sandheden kommer frem, og så skal vi sørge for, at denne proces bliver stoppet.

De gode nyheder er, at mens Anders Fogh Rasmussen, efter dansk politik, har dedikeret sit liv til at skabe mere krig, så er der altså andre kræfter i verden, som vil noget helt andet. Vi har en geometri i verden, hvor BRIKS-landene – Brasilien,

Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – har indledt et meget tæt samarbejde, har etableret en Ny Udviklingsbank, har etableret en monetær fond, er i gang med at etablere banker med det specifikke formål at skabe økonomisk udvikling; at skabe fred gennem udvikling. Hvor disse lande, hvor Kina og Rusland, rækker hånden frem og siger: 'Lad os samarbejde om det her. Den tid, hvor man kunne løse konflikter gennem krig, må være slut. Forsøger man at løse konflikter gennem krig, så ender det med atomkrig og menneskehedens udslettelse.'

Netop nu er vi i den lykkelige situation, at størstedelen af Jordens befolkning har forstået det. Vi har kun et problem, og det er, at den meget potente militærmagt og økonomiske magt, som findes i USA og i Europa, ikke har forstået det endnu! Det er vores opgave at sørge for, at det sker. Nu er der ikke så mange tilbage på pladsen her, heldigvis har der været flere tidligere; men hvis hver af dem, der har været her i dag, faktisk tager det på sig og siger, 'Jeg vil sørge for, at vi ikke ser menneskehedens udryddelse i en atomkrig, fordi nogle folk bare ikke kunne lade være; jeg vil sørge for, at sandheden nu kommer for en dag; jeg vil stille mig op og være et modigt eksempel, ligegyldigt, hvor meget de så bagtaler mig og siger negative ting; jeg vil gå ud og kæmpe, og jeg vil få andre med mig' – jamen så kan vi, med dem, der er tilbage her, for slet ikke at tale om alle dem, der var tidligere, sagtens vende det her. [klapsalver]

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen eller noget andet, og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang – ikke med Tv, men alligevel – op til Første Verdenskrig. Alle landene forberedte sig på krig, alle sagde, at de ikke ville have krig, men eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et

spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Så det her er farligt. Verden er på 'Launch on warning', og derfor vil jeg bare sige: Lad være med at – igen, der er nok folk, der har sovet Tornerosesøvn længe nok i det her; lad os snakke om tingene.

Tilbage i 1980'erne kunne man se hundrede tusinder af mennesker, der var på gaden og sige, 'Nu må vi gøre noget, for vi vil ikke have atomkrig' – hvor er de i dag, hvor faren er meget større? Det skal vi gøre noget ved; vi skal sørge for, at det sker. Så jeg håber, at alle vil tage den mission på sig, og hvis der er nogen, der ikke kender alle detaljerne, der har brug for noget mere information om noget af det, jamen så stil spørgsmål og få svar. Få den information, I behøver, således, at I kan gå ud og slås og sørge for, at vi vinder det her slag, for som sagt, i dag, det er kun begyndelsen.

Lad os kæmpe, lad os vinde; men lad os gøre det hurtigt, så vi også har en menneskehed at vinde sammen med. Tak. [klapsalver]